

Vendim nr. 57 datë 17.09.2024

(V-57/24)

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga: Holta Zaçaj, Kryetare, Fiona Papajorgji, Elsa Toska, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Ilir Toska, Genti Ibrahimimi, Marjana Semini, Marsida Xhaferllari, anëtarë, me sekretare Belma Lleshi, në datën 17.09.2024 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 1 (Y) 2024 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: **YLLI DYLGJERI**, përfaqësuar nga avokate Etleva Haka, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

AGJENCIA E TRAJTIMIT TË KONCESIONEVE, në mungesë.

DEPARTAMENTI I ADMINISTRATËS PUBLIKE, përfaqësuar nga drejtoresha Enkela Dudushi.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2023-3812, datë 12.10.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Konstatimi i shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përsheptimi i procedurave në gjykimin e çështjes administrative nr. 31154-02568-86-2019, datë 28.06.2019 të regjistruar pranë Gjykatës Administrative të Apelit. Detyrimi i Gjykatës Administrative të Apelit të shqyrtojë çështjen brenda afatit njëmuor nga dhënia e vendimit të Gjykatës Kushtetuese.

BAZA LIGJORE: Nenet 18, pika 1, 41, 42, 43, 44, 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27, pikat 1 dhe 2, 71, pika 1, 71/a dhe 71/b të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese

të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (ligji nr. 8577/2000).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatoren e çështjes Marsida Xhaferllari, shqyrtoi kërkesën e kërkuetit, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Departamentit të Administratës Publike (DAP), që shprehet në favor të përshpejtimin të procesit, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjektit të interesuar, Agjencisë së Trajtimit të Koncesioneve (Agjencia), si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkueti Ylli Dylgjeri (*kërkueti*) ka ushtruar detyrën e drejtorit të Drejtorisë së Planifikimit dhe Nxitjes pranë Agjencisë prej datës 31.01.2014 dhe ka pasur statusin e nëpunësit civil. Në datën 18.03.2019 ndaj tij është marrë masa disiplinore e largimit nga Shërbimi Civil për shkeljen e rëndë disiplinore të postimit në rrjete sociale të vlerësimeve politike, në kundërshtim me parimin e paanësisë.

2. Kërkueti ka ngritur padi ndaj Agjencisë dhe DAP-it, me objekt shfuqizimin e vendimit për largimin nga detyra, rikthimin në detyrë dhe kryerjen e pagesave deri në rikthimin në detyrë. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 1615, datë 08.05.2019, ka vendosur pranimin e padisë. Kundër vendimit ka paraqitur ankim pala e paditur. Çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit me nr. 31154-02568-86-2019, datë 28.06.2019, megjithatë nuk janë kryer veprime gjyqësore.

3. Pas pothuajse 4 vjetëve, në datën 13.06.2023 kërkueti i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-3812, datë 12.10.2023, në dhomën e këshillimit, ka vendosur rrëzimin e kërkesës, me arsyetimin se nuk vërehet pakujdesi në veprimtarinë e gjykatës së apelit dhe se ajo gjykatë është në pamundësi objektive (mungesë e theksuar gjyqtarësh dhe stafi të kualifikuar ndihmës) për shqyrtimin e menjëhershëm të çështjes.

4. Në datën 01.03.2024 kërkueti ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) sipas objektit. Kolegji i Gjykatës në datën 18.04.2024 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

5. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar cenimin e *së drejtës për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

- 5.1. *E drejta për gjykim brenda një afati të arsyeshëm*, pasi çështja e largimit të tij nga puna është në pritje në gjykatën e apelit prej më shumë se 4 vjetësh dhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në shqyrtimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes nuk ka respektuar afatin ligjor 45-ditor.
- 5.2. *E drejta e aksesit në gjykatë*, pasi sekretaria e Gjykatës së Lartë, pas shtyrjes së seancës së planifikuar për shqyrtimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes, nuk e ka njoftuar kërkuesin për datën dhe orën e seancës së radhës.
- 5.3. *E drejta për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe parimi i gjykatës së paanshme*, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë me vendimmarrjen e tij ka vepruar si një gjykatë e urdhëruar për të marrë një vendim politik ndaj kërkuesit.
- 5.4. *Parimi i sigurisë juridike*, pasi tejkalimi i çdo afati të arsyeshëm në gjykimin e çështjes së largimit të padrejtë nga puna të kërkuesit ka cenuar pritshmëritë e ligjshme të tij për zgjidhjen e mosmarrëveshjes me një vendim të formës së prerë.

6. **Subjekti i interesuar, DAP-i**, në mënyrë të përmbledhur, është shprehur se çështja gjyqësore e largimit të kërkuesit nga puna duhet të përshpejtohet.

7. **Subjekti i interesuar, Agjencia**, nuk ka paraqitur prapësime me shkrim, edhe pse është njoftuar rregullisht.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

8. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është vlerësuar si një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, si dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

9. Gjykata vlerëson se kërkuesi, si bartës i të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara nga Kushtetuta, legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në gjykimin administrativ të largimit të tij nga detyra, për të cilin ka pretenduar cenimin e procesit të rregullt ligjor.

10. Në lidhje me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, Gjykata vëren se kërkuesi, bazuar në nenet 399/2 e vijues të Kodit të Procedurës Civile (KPC), i është drejtuar Gjykatës së Lartë me kërkesë për konstatimin e shkeljes, kërkesë e cila është rrëzuar me vendimin nr. 00-2023-3812, datë 12.10.2023. Për rrjedhojë, i vetmi mjet në dispozicion të kërkuesit për rivendosjen në vend të së drejtës së cenuar është ankimi kushtetues individual.

11. Për sa i takon afatit të paraqitjes së ankimit kushtetues, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës në datën 01.03.2024. Ndërkohë, vendimi i Gjykatës së Lartë që ka rrëzuar kërkesën për konstatimin e shkeljes është dhënë në datën 12.10.2023, por është bërë i disponueshëm për palët dhe është publikuar në faqen zyrtare në datën 10.11.2023. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, sepse jo vetëm që shkelja është vazhduese, por edhe ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000.

12. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuesi, në thelb, ka pretenduar se gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë nuk i kanë garantuar atij të drejtën kushtetuese për gjykimin e çështjes së largimit nga detyra brenda një afati të arsyeshëm dhe, po kështu, kërkesa për konstatimin e shkeljes nuk i është nënshtruar një procesi të rregullt ligjor, në aspektet e aksesit në gjykatë, gjykatës së caktuar me ligj, gjykatës së paanshme dhe sigurisë juridike. Gjykata, duke mbajtur në konsideratë se pretendimi kryesor i kërkuesit lidhet me të drejtën kushtetuese për gjykimin e çështjes brenda afatit të arsyeshëm, se procesi për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm që zhvillohet nga gjykatat e zakonshme ka natyrë subsidiare dhe se kontrolli kushtetues i kësaj të drejte ushtrohet duke analizuar edhe sjelljen e autoriteteve, përfshirë ato të gjykatave të zakonshme, çmon t’i shqyrtojë pretendimet e kërkuesit në këndvështrim të së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm

13. Kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për gjykim brenda një afati të arsyeshëm ligjor, pasi çështja e tij është në pritje për t’u shqyrtuar në shkallë të dytë prej më shumë se 4 vjetësh. Sipas tij, Gjykata e Lartë ka vendosur rrëzimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes duke mos respektuar afatin ligjor 45-ditor dhe duke kryer një sërë shkeljesh të të drejtave të kërkuesit.

14. Subjekti i interesuar, DAP-i, ka mbajtur qëndrimin se gjykimi brenda një afati të arsyeshëm është në favor të të gjitha palëve, përfshirë këtu edhe organet publike, si DAP-i, pasi vonesat rrisin dëmin në buxhetin e shtetit dhe vështirësojnë ekzekutimin e vendimit.

15. Neni 42 i Kushtetutës parashikon, ndër të tjera, se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese dhe ligjore, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë brenda një afati të arsyeshëm. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka vlerësuar se kohëzgjatja e gjykimit, normalisht, llogaritet nga momenti i fillimit të procesit gjyqësor deri në momentin kur jepet vendimi dhe se në kohëzgjatjen e përgjithshme të gjykimit nuk përjashtohen vonesat e shkaktuara nga zbatimi i reformës në drejtësi, pasi barra e këtyre vonesave nuk duhet të zhvendoset te palët ndërgjyqëse (*shih vendimet nr. 46, datë 03.10.2023; nr. 6, datë 16.02.2023; nr. 13, datë 26.05.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Në çështjen konkrete, Gjykata konstaton se mosmarrëveshja që po gjykohet nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm lidhet me marrëdhënien e punësimit të kërkuesit. Procesi gjyqësor ka filluar në shkallë të parë në vitin 2019 dhe pas dhënies së vendimit në favor të kërkuesit nga Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë në datën 08.05.2019, subjektet e interesuara kanë paraqitur apel. Çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit në datën 28.06.2019 dhe deri në datën 09.09.2024 nuk ka ende një datë të planifikuar për gjykim nga gjyqtari relator, pra ndonëse kanë kaluar më shumë se 5 vjet, ende nuk ka një vendimmarrje për çështjen.

17. Duke iu referuar objektit të mosmarrëveshjes gjyqësore, Gjykata vëren se neni 399/2, pika 1, shkronja “a”, i KPC-së ka përcaktuar se përbën afat të arsyeshëm përfundimi i gjykimit administrativ në gjykatën e apelit brenda një viti. Kjo do të thotë se gjykimi i çështjes konkrete në Gjykatën Administrative të Apelit është tejzgjatur, ndaj për të vlerësuar nëse kërkuesit i është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, Gjykata do të analizojë rrethanat e veçanta të çështjes konkrete dhe kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese që lidhen me: (i) sjelljen e kërkuesit; (ii) kompleksitetin e çështjes; (iii) sjelljen e autoriteteve; (iv) rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuesi (*shih vendimet nr. 46, datë 03.10.2023; nr. 6, datë 16.02.2023; nr. 13, datë 26.05.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Për sa i takon *sjelljes së kërkuesit*, merr rëndësi të analizohen rrethanat nëse ai ka vepruar në përputhje me të drejtat procedurale, duke shfaqur ose jo interes të vazhdueshëm për gjykimin e çështjes brenda një afati sa më të përshtatshëm për të dhe nëse është bërë shkak ose ka shkaktuar vonesa në këtë drejtim (*shih vendimet nr. 6, datë 16.02.2023; nr. 37, datë 05.11.2021; nr. 35, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Gjykata vëren se kërkuesi, pasi ka pritur dhe ka konstatuar se nuk ishte planifikuar një datë për shqyrtimin e ankimit në Gjykatën Administrative të Apelit, i është drejtuar

fillimisht Gjykatës së Lartë, me kërkesën e regjistruar në datën 13.06.2023, për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm, në përputhje me parashikimet e neneve 399/1 e vijues të KPC-së. Kjo kërkesë është rrëzuar nga Gjykata e Lartë në datën 12.10.2023 dhe sërish çështja ka mbetur pa veprime, në pritje të planifikimit për një datë shqyrtimi. Kërkuesi, pasi është njohur me vendimin e Gjykatës së Lartë, ka paraqitur ankim kushtetues individual, sipas objektit. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se sjellja e kërkuesit nuk është bërë shkak për tejzgjatjen e gjykimit të çështjes së tij.

20. Në lidhje me *kompleksitetin e çështjes*, Gjykata vëren se çështja ka në objektin e saj marrëdhëniet e punësimit të kërkuesit, sipas legjislacionit të Shërbimit Civil. Gjykimi në shkallën e parë është zhvilluar në seancë gjyqësore publike dhe krahas kërkuesit në gjykim janë thirrur si palë ndërgjyqëse Agjencia dhe DAP-i. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë e ka përfunduar gjykimin brenda pak muajve dhe ka vendosur pranimin e padisë. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se çështja e kërkuesit nuk paraqitet komplekse që të justifikojë kohëzgjatjen e shqyrtimit të saj prej më shumë se 5 vjetësh në shkallë të dytë.

21. Në lidhje me *sjelljen e autoriteteve*, Gjykata konstaton se ankimi në çështjen e kërkuesit për marrëdhëniet e punësimit është në pritje për shqyrtim prej më shumë se 5 vjetësh në Gjykatën Administrative të Apelit. Ai i është caktuar me short pesë gjyqtarëve, konkretisht në datat 02.07.2019, 20.05.2022, 09.03.2023, 14.09.2023 dhe 24.11.2023, për shkak të organizimit të brendshëm të punës në atë gjykatë. Lloji i çështjes së kërkuesit përfshihet në grupin e çështjeve të parashikuara si prioritare për shqyrtim nga shkronja “gj” e pikës 3.1 të vendimit nr. 78, datë 30.05.2019 të Këshillit të Lartë Gjyqësor (KLGJ) “Për kalendarin e shqyrtimit të çështjeve në gjykatën e apelit” (*vendimi nr. 78/2019*). Pavarësisht kësaj, përveç organizimit të shorteve dhe lëvizjes së çështjes nga njëri gjyqtar relator tek tjetri, nuk rezultojnë të jenë kryer veprime të tjera me çështjen. Ndërkohë, Gjykata e Lartë ka rrëzuar kërkesën për konstatimin e shkeljes, duke vlerësuar se gjykata e apelit është në pamundësi objektive, për shkak të mungesës së theksuar të gjyqtarëve dhe të stafit të kualifikuar ndihmës, si rezultat i zbatimit të reformës në drejtësi.

22. Gjykata konstaton se në datën 28.06.2019, kur çështja e kërkuesit është regjistruar, reforma në drejtësi kishte filluar të zbatohet. Aktualisht, reforma është ende në proces zbatimi dhe çështja e kërkuesit vijon pa vendimmarrje, ndërsa numri i gjyqtarëve të Gjykatës Administrative të Apelit është nën organikën e saj, gjithsej, 11 gjyqtarë. Në atë gjykatë janë duke u shqyrtuar çështjet e regjistruara në vitin 2018, ndërsa janë në pritje për shqyrtim 696 çështje të ngjashme me ato të kërkuesit. Gjyqtarja relatore, së cilës i është caktuar për shqyrtim së fundmi çështja e kërkuesit, ka për shqyrtim 2023 çështje gjyqësore.

23. Duke i analizuar treguesit e mësipërm, Gjykata çmon se vonesa prej më shumë se 5 vjetësh në gjykimin e çështjes së kërkuesit është pasojë e ngarkesës së lartë në Gjykatën Administrative të Apelit dhe të gjyqtarës relatores, shkaktuar nga zbatimi i reformës në drejtësi.

24. Në këtë drejtim, Gjykata thekson në mënyrë të përsëritur se pavarësisht rëndësisë dhe përfitimeve që sjellin reformat në sektorin e drejtësisë, ligjvënësi ka për detyrë të marrë masat dhe të gjejë mjetet e duhura për ndryshimin e gjendjes faktike, me qëllim që ligjet të zbatohen dhe gjykatat e të gjitha niveleve të funksionojnë normalisht (*shih vendimet nr. 2, datë 17.02.2022; nr. 37, datë 05.11.2021; nr. 35, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithsesi, kjo gjendje është duke u zgjatur prej disa vitesh, prandaj edhe metodat e identifikuara nga vetë gjykatat dhe KLGJ-ja, në cilësinë e organit kushtetues që ka përgjegjësinë për të siguruar mbarëvajtjen e pushtetit gjyqësor (*neni 147, pika 1, i Kushtetutës*), tregojnë se mekanizmat e parashikuar nga nenet 399/1-399/12 të KPC-së i shërbejnë një kohe normale të veprimtarisë gjyqësore, pra jo situatës së jashtëzakonshme, në pikëpamje të volumit, që ndodhet tashmë sistemi i drejtësisë (*shih vendimet nr. 43, datë 04.06.2024; nr. 21, datë 04.04.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në lidhje me *atë çfarë rrezikon kërkuesi* në procesin gjyqësor, Gjykata ka pohuar se disa kategori çështjesh, për shkak të natyrës së tyre, kërkojnë përsheptim të posaçëm të gjykimin. Disa çështje që lidhen me interesa “vetjakë e jetësorë”, nevojitet të trajtohen me përparësi dhe shpejtësi të veçantë. Lista e këtyre çështjeve nuk mund të jetë shteruese dhe kriteri i interesit të kërkuesit në proces verifikohet nga Gjykata rast pas rasti (*shih vendimet nr. 6, datë 16.02.2023; nr. 35, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Duke iu kthyer çështjes konkrete, Gjykata vëren se në objektin e saj është marrëdhënia e punësimit të kërkuesit dhe shpërblimi i dëmit që rrjedh prej saj. Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut ka pohuar se mosmarrëveshjet në fushën e punësimit, për nga natyra e tyre, kërkojnë vendimmarrje të përsheptuar (*shih Vocaturò kundër Italisë, 24.05.1991, § 17*), ndërsa KLGJ-ja në vendimin e saj nr. 78/2019 ka vlerësuar se këto lloj çështjesh gjyqësore janë prioritare për shqyrtim. Për këto arsye, Gjykata çmon se mosmarrëveshja e punësimit, për shkak të pasojave të saj me natyrë sociale dhe financiare, përbën interes vetjak dhe jetësor për kërkuesin, i cili aktualisht është i moshës 61 vjeç, ndaj çështja e tij duhet të trajtohet me shpejtësi të veçantë nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

27. Në përmbledhje të analizës së mësipërme, Gjykata vlerëson se interpretimi i ligjit nga Gjykata e Lartë për rrëzimin e kërkesës për konstatimin e shkeljes së të drejtës së kërkuesit për gjykim brenda afatit të arsyeshëm nuk është në përputhje me Kushtetutën, ndaj vendimi i saj duhet shfuqizuar. Gjykimi përtej afatit të arsyeshëm, bazuar vetëm në faktin se shteti ka dështuar të marrë masa efikase, nuk mund të përlijë cenimin e të drejtave kushtetuese të

individëve, në kushtet kur mbingarkesa në gjykata tashmë është një situatë e njohur dhe e zgjatur në kohë, e cila nuk varet nga individët dhe nuk mund të rëndojë mbi ta.

28. Në përfundim, duke pasur parasysh kohëzgjatjen prej më shumë se 5 vjetësh të gjykimit të çështjes në shkallë të dytë, natyrën jo komplekse të çështjes, sjelljen e autoriteteve, si dhe interesin vetjak të kërkuesit për marrëdhënien e punësimit, Gjykata vlerëson se kërkuesit i është cenuar e drejta kushtetuese për gjykim brenda një afati të arsyeshëm, ndaj kërkesa duhet të pranohet. Po kështu, bazuar në nenin 81, pika 3, të ligjit nr. 8577/2000 dhe duke mbajtur në konsideratë volumin e punës së Gjykatës Administrative të Apelit, numrin e çështjeve të ngjashme dhe ngarkesën e gjyqtarës relatores, Gjykata çmon se duhet urdhëruar përfundimi i gjykimit të çështjes së kërkuesit brenda 6 muajve.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

V E N D O S I:

1. Pranimin e kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2023-3812, datë 12.10.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.
3. Konstatimin e cenimit të së drejtës për një gjykim brenda afatit të arsyeshëm.
4. Detyrimin e Gjykatës Administrative të Apelit të gjykojë çështjen e kërkuesit brenda 6 (gjashtë) muajve nga hyrja në fuqi e këtij vendimi.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 17.09.2024

Shpallur më 03.10.2024

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuetit Ylli Dylgjeri, me objekt: *“Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2023-3812, datë 12.10.2023 të Gjykatës së Lartë, si të papajtuëshëm me Kushtetutën. Konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave në gjykimin e çështjes administrative nr. 31154-02568-86-2019, datë 28.06.2019 të regjistruar pranë Gjykatës Administrative të Apelit. Detyrimin e Gjykatës Administrative të Apelit ta shqyrtojë çështjen brenda një afati një muaj nga dhënia e vendimit të Gjykatës Kushtetuese”, jemi kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës dhe vlerësojmë se kërkesa duhej të ishte rrëzuar, për shkak se në drejtim të vlerësimit të kohëzgjatjes së arsyeshme të procesit gjyqësor të kundërshtuar nuk është plotësuar kriteri i rëndësisë së asaj çfarë rrezikon kërkueti dhe për këtë arsye çmojmë të shprehemi me mendim pakice.*

2. Duke iu referuar rrethanave të çështjes konkrete në shqyrtim, siç ka konstatuar edhe shumica, procesi gjyqësor në Gjykatën Administrative të Apelit, ku ankimi i paraqitur nga pala kundërshtare e kërkuetit është në pritje për t’u shqyrtuar prej pak më shumë se 5 vjetësh, është në tejkalim të afatit të parashikuar për këtë lloj gjykimi nga Kodi i Procedurës Civile (KPC). Megjithatë, kjo, në vetvete, nuk përbën argument për të deklaruar kohëzgjatjen e paarsyeshme të procesit, për sa kohë që për të arritur në një vlerësim të tillë nevojitet të vlerësohen kriteret e përcaktuara në jurisprudencën kushtetuese, në përputhje me atë të Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), konkretisht ato që kanë të bëjnë me: (i) sjelljen e kërkuetit; (ii) kompleksitetin e çështjes; (iii) sjelljen e autoriteteve; (iv) rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkueti.

3. Për sa u përket tre kriterëve të para, bashkohemi me shumicën në vlerësimin që ajo i ka bërë sjelljes së kërkuetit dhe asaj të autoriteteve, si edhe për sa i përket kompleksitetit të çështjes. Megjithatë, ne ndahemi nga qëndrimi i shumicës në lidhje me kriterin e katërt, pra atë të rëndësisë së asaj çfarë rrezikon kërkueti nga kohëzgjatja e procesit gjyqësor.

4. Sipas shumicës, objekt i çështjes konkrete është marrëdhënia e punësimit të kërkuetit dhe shpërblimi i dëmit që rrjedh prej saj. Nisur nga kjo, duke referuar në jurisprudencën e GJEDNJ-së në çështjen Vocaturo kundër Italisë, më 24.05.1991, si dhe në vendimin nr. 78/2019 të Këshillit të Lartë Gjyqësor, shumica ka arritur në përfundimin se mosmarrëveshja e punësimit për shkak të pasojave të saj me natyrë sociale dhe financiare përbën interes vetjak dhe jetësor për kërkuetin, i cili aktualisht është i moshës 61 vjeç, ndaj, për pasojë, çështja e tij duhej të trajtohej me shpejtësi të veçantë nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm (*shih paragrafin 26 të vendimit*).

5. Në lidhje me atë çfarë rrezikon kërkuesi nga kohëzgjatja e procesit gjyqësor, sikurse edhe shumica ka evidentuar, Gjykata ka pohuar se disa kategori çështjesh, për shkak të natyrës së tyre, kërkojnë përshpejtim të posaçëm të gjykimit. Disa çështje që lidhen me interesa “vetjakë e jetësorë”, nevojitet të trajtohen me përparësi dhe shpejtësi të veçantë. Lista e këtyre çështjeve nuk mund të jetë shteruese dhe kriteri i interesit të kërkuesit në proces verifikohet nga Gjykata rast pas rasti (*shih vendimet nr. 6, datë 16.02.2023; nr. 35, datë 01.11.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithashtu, bazuar në jurisprudencën e GJEDNJ-së, Gjykata ka theksuar se të tilla janë çështjet që kërkojnë “kujdes të veçantë” ose “kujdes të jashtëzakonshëm”, si ato që lidhen me statusin civil, kujdestarinë e fëmijëve, marrëdhëniet e punësimit, sëmundjet e pashërueshme, pensionin (*shih vendimin nr. 37, datë 07.05.2024 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, në vlerësimin tonë, natyra e çështjes, në vetvete, nuk është e mjaftueshme për të përcaktuar interesin e lartë/të veçantë vetjak të personit që kërkon përshpejtimin e procedurave, por është e nevojshme edhe të provuarit të këtij interesi në drejtim të pasojave të ardhura ose të mundshme për shkak të asaj vonese. Nisur nga kjo, vërejmë se kërkuesi nuk ka parashtruar argumente dhe as ka paraqitur prova në drejtim të asaj çfarë rrezikon ai për shkak të vonesës së procesit gjyqësor në Gjykatën Administrative të Apelit.

6. Në drejtim të asaj çfarë rrezikon kërkuesi nga kohëzgjatja e procesit gjyqësor, në rastin konkret, mendojmë se vlen të mbahet parasysh edhe fakti se vetë kërkuesi nuk ka vlerësuar se vonesa e procesit gjyqësor dhe, për pasojë, edhe ekzekutimi i dëmshpërblimit të akorduar për të nga gjykata e shkallës së parë, mund t'i shkaktojë atij dëme të rëndësishme, përderisa nuk rezulton të ketë shfrytëzuar të drejtën për të kërkuar dhënien me ekzekutim të përkohshëm të vendimit të gjykatës së shkallës së parë sipas nenit 317 të KPC-së.

7. Në vlerësimin tonë, në drejtim të kriterit të rëndësisë së asaj çfarë rrezikon kërkuesi për shkak të vonesës së procesit gjyqësor në Gjykatën Administrative të Apelit, në kontekst të rrethanave të rastit, ai nuk ka argumentuar dhe provuar rrezikun për interesat e tij “vetjakë e jetësorë”, të cilat kërkojnë trajtimin me përparësi dhe shpejtësi të veçantë të çështjes së tij. Nisur nga kjo, mbajtmë qëndrimin se nuk ka cenim të së drejtës për proces të rregullt në aspekt të kohëzgjatjes së arsyeshme të gjykimit në gjykatën në fjalë, ndaj, për rrjedhojë, kërkesa duhej të ishte rrëzuar.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtare: Fiona Papajorgji, Ilir Toska